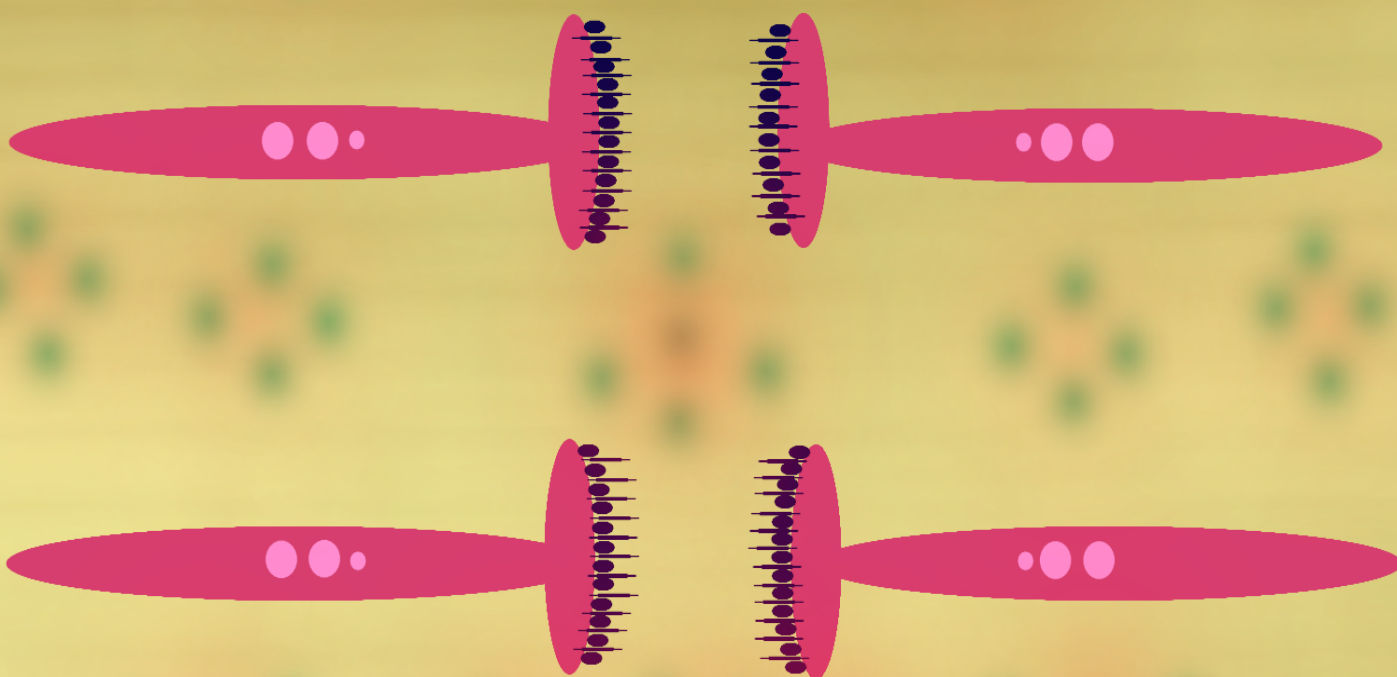

Oglądamy w kinie film:
„Diuna: Część druga”
(2024, reż. Denis Villeneuve) -
scenariusz zajęć z filmoterapii

Patryk Daniel Garkowski

**Oglądamy w kinie film: „Diuna: Część druga”
(2024, reż. Denis Villeneuve) - scenariusz zajęć
z filmoterapii**

**Patryk Daniel
Garkowski**

Patryk Daniel Garkowski: Oglądamy w kinie film: „Diuna: Część druga”
(2024, reż. Denis Villeneuve) - scenariusz zajęć z filmoterapii

ISBN: 978-83-68055-23-8

Data wydania: 1 maja 2024 roku

Wydanie I

Wydawca: Patryk Daniel Garkowski

Projekt okładki: Patryk Daniel Garkowski

Patryk Daniel Garkowski:

Oglądamy w kinie film: „Diuna: Część druga” (2024, reż. Denis Villeneuve) - scenariusz zajęć z filmoterapii

O e-booku

17-letni Radosław oraz jego rówieśnik Szymon wykazują wielką agresję, której należy zaradzić. Są to osoby zdemoralizowane, wagarujące. Uwielbiają ci chłopcy dokuczać obcym, chociażby obywatelom bezdomnym. Nad swymi ofiarami bardzo okrutnie się pastwią. Oto oni biją ludzi, kopią ich, opluwają, wymuszają haracze (czyli chcą od ofiar swych pieniędzy). Żądają prócz tego, by ich przestraszone ofiary lizały tym agresorom brudne buty chłopięce, łącznie z podeszwami szalenie zabrudzonymi.

W ramach ulokowanego w tej krótkiej książeczce elektronicznej scenariusza rozważono wyjście z Radosławem i Szymonem do kina, na film science-fiction: „Diuna: Część druga” (2024, reż. Denis Villeneuve). To film wysokobudżetowy, cechujący się pięknymi efektami wizualnymi.

Patryk Daniel Garkowski

Patryk Daniel Garkowski:

Oglądamy w kinie film: „Diuna: Część druga” (2024, reż. Denis Villeneuve) - scenariusz zajęć z filmoterapii

Scenariusz zajęć:
Oglądamy w kinie film:
„Diuna: Część druga” (2024, reż. Denis Villeneuve)

Opiekun osób spędzających czas wolny/terapeuta zajęciowy	Patryk Daniel Garkowski - pedagog, specjalista resocjalizacji, terapeuta pedagogiczny oraz zajęciowy.
Adresaci oddziaływań	17-letni Radosław i 17-letni Szymon - mieszkańcy Torunia, obydwaj chłopcy z problemem w postaci nadmiernej agresywności, wykazujący zdemoralizowanie, wagarujący - nagminnie opuszczający lekcje w liceum (uczęszczają oni do tej samej placówki szkolnej). Lubią oni dokuczać obcym osobom, między innymi personom bezdomnym. Nad swymi ofiarami okrutnie się pastwią: opluwają ludzi, biją, kopią, żądają, by ich ofiary lizały agresorom brudne chłopięce buty (łącznie z podeszwami przeokropnymi) i by płaciły nastolatkom pieniądze. Jednocześnie obydwaj 17-letni klienci interesują się filmami, a także sportem. Kolega Radka - Szymon - mieszka obecnie sam w gospodarstwie domowym - jego rodzice bowiem wyjechali za granicę i nie interesują się swym potomkiem praktycznie wcale, choć wysyłają mu środki pieniężne, umożliwiające utrzymanie osobnicze. Dwaj rzeczeni chłopcy pochodzą z dość zamożnych rodzin i stać te osoby na bilety do kina. Wspólne wyjście z nastolatkami do toruńskiego obiektu emitującego filmy to świetna okazja do zmniejszenia, a może nawet do całkowitego wyeliminowania u chłopców agresywności i problemu w postaci wagarowania.
Data i zakres godzinowy zajęć	(do ustalenia)
Miejsce projekcji filmu	Kino Cinema City w Toruniu, ul. Czerwona Droga 1/6, Toruń 87-100.
Cele zajęć	- zmniejszenie, zneutralizowanie, zlikwidowanie u chłopców agresywności, - zlikwidowanie problemu wagarowania u Radosława oraz u Szymona, - osłabienie zdemoralizowania u odbiorców działań z zakresu filmoterapii, - zaspokojenie u klientów potrzeb: rozrywki, wypoczynku, potrzeb poznawczych oraz potrzeby zaznawania przygód, - poprawienie u adresatów zajęciowych nastroju, zapewnienie im szczęścia osobistego, - aktywne zorganizowanie dzieciom spędzania czasu wolnego, zwalczenie u nich poczucia znudzenia, - uwrażliwienie nastolatków na sztukę filmową i zachęcenie, zmotywowanie chłopców, by zaczęli oni uprawiać aktorstwo amatorskie - w ramach terapii zajęciowej i pedagogicznej, - umożliwienie podziwiania przez chłopców efektów wizualnych oraz krajobrazów, zwłaszcza zaś krajobrazu pustynnego na ciele niebieskim Arrakis, - obrzydzenie personom podopiecznym płci męskiej aktów przemocowych, - doznanie przez chłopców oczyszczenia (czyli katharsis), - nauka podopiecznych korzystania z usług kina, nauka zakupywania biletów oraz przekąsek, - poprawa umiejętności społecznych u okrutnych, ale inteligentnych chłopców, - uzyskanie przez chłopców wiedzy na temat powieści: „Diuna” Franka Herberta, - umożliwienie chłopcom wyrażenia przez nich opinii osobistych na temat obejrzanego filmu wysokobudżetowego, - zapewnienie Radosławowi i Szymonowi dobrostanu, - poprawa funkcjonowania bio-psycho-społecznego u Radosława, a także u Szymona.

Patryk Daniel Garkowski:

Oglądamy w kinie film: „Diuna: Część druga” (2024, reż. Denis Villeneuve) - scenariusz zajęć z filmoterapii

Środki zajęciowe	film: „Diuna: Część druga” - pokazany w sali kinowej, projektor kinowy, ulotki z opisami filmów, plakaty filmowe do oglądania, egzemplarz książki: „Diuna” F. Herberta.
Przebieg zajęć	a) faza wstępna W budynku kina czeka już na swoich kochanych podopiecznych terapeuta zajęciowy, pedagog Patryk Daniel Garkowski. Gdy Szymon i Radek przychodzą, to specjalista arteterapeuta wita się z nastolatkami. Zapytuje o ich samopoczucie, co u nich słychać. Następuje krótka rozmowa z klientami. Następnie opiekun i chłopcy dokonują zakupu biletów. Do filmu jeszcze sporo czasu. W oczekiwaniu na piękne dzieło Patryk Daniel Garkowski rozmawia z wykazującymi nadmierną agresywność chłopcami, na temat powieści „Diuna” F. Herberta i opowiada krótko o akcji pierwszej części filmu „Diuna” (w reżyserii Denisa Villeneuve'a). Resocjalizator pyta koniecznie chłopców, czy oglądali pierwszą część „Diuny”, jeśli oglądali, to niech chłopcy opowiedzą swe wrażenia i co z adaptacji tamtej oni zapamiętali. Terapeuta nie może zapomnieć o uświadomieniu chłopców, jak należy się grzecznie i adekwatnie zachowywać w kinie - oto niech specjalista pokaże Radkowi i Szymonowi infografikę (to załącznik nr 1 do tegoż e-booka). Zaś na koniec pierwszego etapu zajęć chłopcy, jeśli mają życzenie, zakupią sobie apetyczne, pyszne przekąski (choćby popcorn czy naczosy z sosem serowym), jak również umilające pobyt napoje. b) faza zasadnicza Chłopcy i ich opiekun wchodzi do sali kinowej. Wszyscy troje odszukują zarezerwowane miejsca siedzące (muszą być one obok siebie usytuowane). Zaraz rozpoczyna się film. Opiekun musi baczyć, pilnować, aby chłopcy poprawnie, grzecznie się zachowywali. Nie mogą oni chociażby nigdzie pluć, głośno rozmawiać nie mogą, nie pozwala im się także zdejmować butów. Gdy film się kończy, trzeba się upewnić, należy dopilnować, czy chłopcy zostawili po sobie porządek, czystość właściwą i oczekiwaną. c) faza końcowa Po skończonym filmie Patryk Daniel Garkowski i chłopcy siadają razem przy stoliczku, w sektorze restauracyjnym kina. Następuje rozmowa na temat filmu obejrzanego. W czasie dyskusji chłopcy komunikują swe wrażenia, mówią, jakie sceny im się najbardziej podobały, jacy bohaterowie wydali im się najbardziej ciekawi itd. Terapeuta niech zadaje pytania do filmu, chociażby: które sceny nie podobały się chłopcom, co by w filmie zmienili czy jak dalej potoczyć by się mogły losy poszczególnych postaci (należy pamiętać, że filmoterapia to nie tylko oglądanie filmu, ale też dyskusja po projekcji dzieła sztuki filmowej - w filmoterapii takie dyskusje stanowią bezbrzeżnie, nad wyraz istotne). Nadchodzi potem czas pożegnania. Już chłopcy wracają do swych jednostek mieszkalnych, a dotrą do celów miejską komunikacją (autobusem bądź tramwajem albo wykorzystując obydwa te typy wehikułów mechanicznych).

Patryk Daniel Garkowski:

Oglądamy w kinie film: „Diuna: Część druga” (2024, reż. Denis Villeneuve) - scenariusz zajęć z filmoterapii

Załącznik nr 1:
Czego chłopczyk nie może robić w kinie?
Jak trzeba się w sali kinowej zachowywać, podczas emisji filmu?

Młody człowiek nie może w sali kinowej zdejmować swych butów i uwalniać wokoło brzydkiego zapachu ze swoich skarpetek i stóp.

W sali kinowej, podczas trwania filmu, chłopiec musi być cichutko!

Niechże chłopiec ma przyciszony telefonik komórkowy w kinowej sali.

Absolutnie chłopiec nie może pluć na innych ludzi, nigdzie w kinowej salce.

Chłopiec nie może rozrzucać jedzenia, bałaganić w kinowym pomieszczeniu.

Kochany widz nie powinien głośno komentować filmu albo choćby głośno ziewać niczym zwierzątko z jakiegoś hałaśliwego zoo!